

КОНСТАНТИН ВЕЛИЧКОВ
XLVI. СТОЯ НА СТРЪМНИЙ
БРЯГ...

chitanka.info

*Стоя на стръмний бряг и гледам. Над морето
надвиснала е гъста утрenna мъгла.
Изгрява слънцето. Стрела подир стрела
пронизват я лъчи му ясни от небето.*

*Ден чуден е. Омаян погледът лети
над ширът морски. В чистият лазур небесен
на своите хълмове Стамбул, градът чудесен,
далек кат бисерно видение блести.*

*Гледал съм мен в лазура ясный на душата
виденье още по — вълшебнo да светлей.
Уви! Мъгла затъмила му е светлината*

*и няма вече блясък чуден да пилей:
мрак непрогледни, в тебе луч от небесата
не ще проникне нивга да те разпилей!...*

Издание:

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.